

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP
A SZENTÍRÁS VASÁRNAPJA

A év

1– 4 oldal

Olv.: Iz 55,6-9 – Fil 1,20c-24.27a – Mt 20,1-16a
 Példabeszéd a szőlőhegy munkásairól

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***Én vagyok,
 aki meghallgatlak benneteket!***

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket! Jó gondolatok születtek ma reggel az önök szívében. Mintha előre hallották volna a mai vasárnap üzenetét! Oly sokszor csodálkozom azon, hogy mi Istent figyelmeztetjük, hogy figyeljen ránk, hallgasson meg bennünket, legyen jó hozzánk. Istent nem kell ilyenekre figyelmeztetni. Az igazság az, amit ma hallottunk: Az Én népem vagytok és Én meghallgatlak benneteket!

***A kérdés az: fölismerjük-e, hogy szükségünk van arra,
 amit Isten tud adni az embernek!***

Ma Isten ajándékát szeretnénk megköszönni!

Minden Isten ajándéka, a teremtetett világ,
 a mi emberi életünk, minden, ami körülvesz bennünket!

Ezt értékeljük-e, meg tudjuk-e köszönni, tudunk-e vele élni?

Ma reggel két embert szeretnénk köszönteni. Jól ismerjük őket, ők voltak az elsők közül valók, akiket fölfogadott az Úr, aki szövetségeseket keres, embereket, akikkel együtt lehet dolgozni ennek a világnak jobbításán. Ez a két ember ***Pomozi István és felesége Szilvi. 1971-ben szólította meg őket az Úr*** szőlőmunkásai közé és még mindig tevékenykednek. ***Ezt szeretnénk ma megköszönni*** és kérni az ő számukra, hogy ez a készség, az Úr hívásának elfogadása és az Úrral való együttműködés tartson ki végig! Azt hiszem, így lesz!

Gellért Testvérnek - aki az Irgalmas Rendünk tagja - ***ma névnapja van!*** Reggel, amikor köszöntöttük, akkor azt mondtam, hogy a jó Isten abban adjon neki segítséget, hogy ő, mint elhívott ember, mindig örömmel éljen ebben az elhivatottságban! Isten éltesse! Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepelhessünk!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! A mi egész gondolkodásunkkal probléma van, mi mindig az igazságra hivatkozunk valószínűleg azért nem értjük az Istent, mert Istennek más a logikája.

***Isten nem az igazság logikája szerint cselekszik,
 hanem a szeretet, az irgalom logikája szerint!***

Úgy tűnik, hogy ez nem fér a fejünkbe, ezt nem értjük.

Kicsit talán érthető is, hogy nem értjük,
 hiszen az Én gondolataim nem a ti gondolataitok!

***Amennyivel magasabb az ég a földnél,
 annyival nagyobbak az Én gondolataim, mint a ti gondolataitok!***

***Azzal a kérdéssel kellene szembesülnünk,
 hogy tudunk-e valamit kezdeni Isten gondolataival?
 Isten azt akarja, hogy a mi emberi életünk sikerüljön!
 Isten azt akarja, hogy mi boldogok legyünk!
 Újra és újra neki megyünk a falnak és ennek ellenére
 újra és újra a magunk feje után megyünk
 és nem figyelünk Isten jó szívére!***

Istenre figyeljünk

Isten határokat jelöl ki és határátlépő! ***Isten kijelöli a határokat!*** Nagyon fontosak a határok, rendet teremtenek a kaotikus helyzetekben, biztonságot, nyugalmat jelentenek. Megkülönböztetésről is szó van, hogy a határok egyik és a másik oldalán kik is vannak. Ugyanakkor ***Isten határátlépő!*** A mi újszövetségi gondolkodásunk mintha nem eléggé értené azt az Istent, aki ugyan határokat szab, de ugyanakkor ***Isten mindig a határokon mozog!***

***Határhelyzetekről van szó és minden azon dől el,
 hogy az ember a határhelyzetekben hogyan viselkedik!***

Jézus azt mondja: azért jöttem, hogy beteljesítsem a törvényt. Jézus azokat az értékeket igazolja, amiket a zsidók révén kapott az emberiség, de állandóan feszegeti a határokat! ***Szabad-e gyógyítani*** szombaton, vagy nem? Az ember van a szombatért, vagy a szombat van az emberért? ***Szabad-e jól tenni*** szombaton? Jézus, amikor kiszolgáltató emberekkel találkozik, akkor – óvatosan mondom - határsértő, mert mindennél fontosabb az ember ügye!

Mindennél fontosabb az ember élete!

Isten és ember közös útja

Amikor hallgatjuk ezt a mai evangéliumot, akkor arra kell gondolni, hogy a főszereplő az Isten! Isten velünk akar szövetséget! Ezt a szlogent az istennélküli ember találta ki: a magam feje után megyek. Sokra megy, aki a maga feje után megy. Mi az, hogy a magam feje után megyek? Isten, amikor minket megszólít, amikor elhív, akkor nekünk, embereknek akar segíteni, mert összetartozunk!

***Nincs olyan, hogy a magam útja!
 Az út közös!
 Nem magányos vándorok vagyunk az úton!***

Jaj de rossz lehet annak, aki úgy gondolja, hogy ez neki sikerül. Ezek az elszigetelődött emberek elmagányosodnak, csalódnak, lázadnak, panaszkodnak! Isten, amikor a mi emberi sorsunkról gondolkodik, akkor hív bennünket, mert úgy gondolta el az életünket, hogy

***Istennel közös az utunk!
 A teológia ezt így mondja: az ember üdv története!
 Isten és ember közös útja!***

Az üdv történet, ***az örök üdvösség, az örök boldogság***, - csak a mai ember nem is érti mi az, hogy üdvösség? A földi élet megkezdett örök élet, akkor az üdvösség azt jelenti már itt ma, hogy ***az ember valamiképpen megsejti az élet értelmét!*** Ez csak a másik emberrel való kapcsolatunkban jöhet felszínre! A magányos ember ezzel nem tud mit kezdeni, mert egymásnak teremtett bennünket az Isten!

Isten elsősorban önmagának teremtett!

Magadnak teremtettél minket Isten! – mondja Szent Ágoston.

Aki ezt fölismeri, ebben a fölismerésben azt is meglátja:

egymásra is bízott bennünket az Isten!

A mai evangélium ezt az igazságot emeli ki számunkra.

Közös út Istennel, ez az üdvösség útja!

Azok nélkül az értékek nélkül, amiket Isten a szívünkbe írt, azok nélkül az értékek nélkül, amik az Istennel való kapcsolatunkat jelentik, az ember - van annyira alázatos, hogy - nem akar istenkedni, nem akar isten lenni az Isten helyett. Sokat szenvedtünk az emberistenektől a történelem során! ***Ez az alázat***, hogy az ember ***elismer Valakit maga fölött***, a másik ebből következik, hogy az ember ***elismer valakit társának***, mert egymásé vagyunk, egymásra bízott bennünket az Isten!

A kérdés az, ha az ember ezt a tanítást meghallja, akkor ő maga, hogyan gondolkodik erről? Még meg is tudjuk hallani, aztán nem biztos, hogy végig visszük az utunkon. Hallottuk, a gazda kimegy és mindig lát embereket, akik bizonytalankodnak, tétlenkednek. Gondoljunk arra, hogy az az ember, ***aki ott várakozik, az nincs a helyén!*** A következő lépés az, hogy megértjük-e, hogy miért fontos ***igennel válaszolni*** az Istennek?

Péter és a jutalom

Krisztus Pétert teszi meg az Egyház sziklaalapjául, az Egyház fejének! Krisztus a megváltásról beszél, hogy szenvedéssel váltja meg a világot, akkor Péter: ***az nem lehet Uram!*** Emberi módon gondolkodsz, nem az Isten akarata szerint! Meg kell-e bocsátani? Ott is Péter kérdezi: ***hányszor kell megbocsátani?*** Uram, mi meghallottuk hívásodat. Ők elhívott emberek, ők hallgattak Jézus hívására. Péter: ***mi lesz a jutalmunk?*** Ők az első órában hallották a hívást és kitartottak: mi lesz a jutalmunk? Jézus elszomorodott, mert már a sok-sok tanítás után vannak és Péter még mindig csak itt tart. Tudjuk a választ, hogy nekik milyen jutalomban lesz részük. Majd ültök a trónokon, ítélkeztek, e féléket mond Jézus, mert Péter kicsit ezt akarta hallani. Valójában rövidebb ez a válasz, a jutalom az, hogy Hozzám tartozol!

Ez a jutalom! Hozzám tartozol! Istenséghez tartozhat az ember!

A másik emberhez tartozhat az ember,

ez a jutalom azoknak, akik nem a maguk feje után mennek!

A mai vasárnapon ezzel a gondolattal kell szembesülnünk, ezt kell a magunk számára érthetővé tenni: Az Úr gondolatai magasabbak a mi gondolatainknál. Mások, mint a mi gondolataink. De ez az isteni gondolkodás az, amire az embernek szüksége van! Így teremtett bennünket az Isten! Aki ebből kilép, az a rendszerből lép ki, abból az emberi élet rendszeréből lép ki, amit az Isten elgondolt: kapcsolatban Istennel és kapcsolatban egymással.

Itt ez a lényeg és ezt a gondolatot jegyezzük meg:

Hozzám tartozol! Egymáshoz tartozunk!

Nem magányos vándorok vagyunk, nem egyedül bókászunk, keresünk valamit ebben a világban, aztán elégedetlenek leszünk, lázadozunk és nem látjuk semminek az értelmét. Nem is lehet látni, csak ha Istenséghez tartozunk és egymáshoz tartozunk!

Istentől nem kell félni akkor sem, amikor az életünkkel odaállunk az Isten elé, mert Ő válaszol. Válaszolt azoknak, akikről ma hallottunk a mai evangéliumban. Lehetne itt is

beszélni arról, hogy kikkel beszélt többet és kikkel semmit, azokkal, akiket legutoljára vett fel és azokkal a legelsőkkel, akik elégedetlenkedtek. A Jóisten segítsen bennünket, hogy tudjunk hálálkodni, ha már régen meghallottuk az Ő hívását! Utolsó pillanatig lehet reménykedni. **Mi a jutalom?** Az, hogy összetartozunk, nem vagyunk egyedül, nem vagyunk magányosak és együtt keressük az élet értelmét!

***A közös út a szeretet útja!
Az összetartozás a szeretet útja!***

Különben nem megy!

Különben egy lépést sem lehet tenni!

A szeretet azt jelenti, hogy az ember nem magának él,
hanem a másiknak él és a másikért él!

Ma örüljünk annak a jutalomnak, amit **Pomozi István és felesége Szilvia** kapott az Istentől. **Mi a jutalmuk?** Az, hogy lassan 50 éve összetartoznak. Van ennél nagyobb jutalom ebben a mai világban? Jutalom a hét gyermekük, jutalom a húsz és egynéhány unokájuk. Jutalom nekünk, hogy ismerjük őket, szeretjük őket és ők is szeretnek bennünket, ezért születünk! **Gellértnek Testvérnek jutalom** az, hogy betegeket ápolhat, betegeknek segíthet! Nekünk jutalom az, hogy látjuk az ő örömét, hogy ez teljessé teszi az életét! Ilyennek teremtettünk!

***Barátkozzunk az Isten gondolataival!
Kevésbé figyeljünk a különböző e világi prófétákra,
akik elferdítik a gondolatainkat és olyan célokat tűznek ki,
amelyek sehova sem vezetnek!
Isten útja az élet útja!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most az Úr imádságát imádkozzuk, amit Jézus tanított nekünk. Barátkozzunk ezekkel az igazságokkal, amiket ez az imádság is kimond, mert **emberré válásunk útja** ezeknek az igazságoknak jelenléte az éltünkben!

Megdöbbentő tapasztalat volt számomra, amikor néhány hete **a megbocsátás és a kompromisszum** kapcsolatáról beszéltem! A megbocsátás, mint isteni érték, azért kell megbocsátani, mert aki rosszat tesz, az bajban van, a kompromisszum érdekalapon történik. Amikor ezt elkezdtem magyarázni, akkor **egy asszony fölugrott és kirohant a templomból!** Úgy tűnik, amikor az igazság eltalál bennünket, akkor annak ilyen következménye is lehet, **de jobb, ha gondolkodunk!**

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldására várunk, ezzel az áldással megyünk az utunkra, vállalunk közös utat. Köszönöm azt az ajándékot, hogy sok ismerőst és nekem kedves arcot látok! István és Szilvi nektek köszönöm, mert miattatok jöttök el és nekik is köszönöm, hogy itt vannak, **örüljünk együtt egymásnak, de legfőképpen annak, hogy Istenhez tartozunk!**